№ 9. Warszawa, dnia 30 czerwca 1922 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 225 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki Warszawski, ul. Bielańska 9. Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ: I. 121. Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Monitorze Polskim za m. czerwiec 1922 r.
III. 122. Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego w sprawie ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.
IV. 123. Okólnik w sprawie paszportów dla wycieczek i osób jadących na koszt rządowy. 124. Okólnik w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców. 125. Okólnik w sprawie opłat miejskich od paszportów zagranicznych. 126. Okólnik w sprawie udzielania zezwoleń przewozowych. 127. Okólnik w sprawie zakresu działania Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny. 128. Okólnik w sprawie składu osobowego pow. Komisji do badania cen i zysków. 129. Okólnik w sprawie dozoru prasowego nad czasopismami. 130. Okólnik w sprawie prywatnych żydowskich bóżnic i domów modlitwy.
VI. 131 Komunikat w sprawie urlopów rolnych. 132. Komunikat w sprawie prolongaty koncesji alkoholowych z roku 1921 do końca bieżącego roku. 133. Protokół Nr. 7 posiedzenia Komisji do badania cen i zysków. 134. Ogłoszenie o skradzionych plankietach paszportowych. 135. Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.
Ogłoszenia.

I.

121.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Monitorze Polskim za m. czerwiec 1922 r.

KOLEJE ŻELAZNE.

Dz. Ust. Nr. 45, poz. 384. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 maja 1922 r., o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego.

Dz. Ust. Nr. 48, poz. 428. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 lutego 1922 r. w sprawie nowego brzmienia części II i III, taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

LICHWA WOJENNA.

Dz. Ust. Nr. 43, poz. 361. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 maja 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawa do wydawania zarządzeń o obowiązku posiadania przez właścicieli przegsiębiorstw handlowych faktur, uwidaczniania cen na artykuły pierwszej potrzeby oraz przedstawiania cenników władzom administracyjnym.

PRZEMYSŁ I HANDEL.

Dz. Ust. Nr. 40, poz. 343. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie opłat, pobieranych przez urzędy miar za przewóz narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach handlu.

Dz. Ust. Nr. 48, poz. 427. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 6 lutego 1922 roku w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

POCZTA I TELEGRAF.

Dz. Ust. Nr. 40, poz. 341. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 kwietnia 1922 r. o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany przekazów pocztowych między Polską a Francją.

SKARBOWOŚĆ.

Dz. Ust. Nr. 42, poz. 357. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 maja 1922 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Dz. Ust. Nr. 43, poz. 364. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 maja 1922 r. w przedmiocie świadectw na przewóz spirytusu i wódki.

Dz. Ust. Nr. 47, poz. 409. Ustawa z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Mon. Pol. Nr. 144, poz. 80. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie zmiany obowiązującego cennika detalicznej sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych na obszarze b. Królestwa Polskiego i Ziem Wschodnich, tudzież w przedmiocie ściągnięcia dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych.

SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Dz. Ust. Nr. 47, poz. 420. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1922 r. w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie.

Mon. Pol. Nr. 132, poz. 69. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 maja 1922 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie grójeckim, w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Mon. Pol. Nr. 145, poz. 81. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 roku o rozmieszczeniu rewirów śledczych w m. st. Warszawie, oraz w powiatach warszawskim i sochaczewskim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dz. Ust. Nr. 40, poz. 337. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

III.

122.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Warszawskiego w sprawie ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

W wykonaniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dn. 2 stycznia r. b., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. Nr. 10 poz. 83) i po wysłuchaniu w myśl art. 1 powołanego rozporządzenia opinji Komisji w składzie przez art. 2 tegoż rozporządzenia przewidzianym, ustanawiam na czas od 1 do 21 czerwca 1922 r. następujące ceny w markach za 1 mtr.³ na pniu drzewa budulcowego sosnowego (bez kosztów robocizny):

Klasa grubości w/g średnicy w połowie długości	Sosna — cena w markach: I klasa miejsc.	Sosna — cena w markach: II klasa miejsc.	UWAGI
31 cm. średnicy i wyżej	8650	7650	Mierzy się drzewo w sposób następujący; średnica mierzona w środku kloca (bez kory); jeżeli zaś drzewo owalne, dwa razy mierzone na krzyż w pełnych centimetrach
21 cm. do 30 cm.	6950	6150	
20 cm. i niżej	5200	4600	

Przy odległości lasu od stacji kolejowej, kolejki dojazdowej, lub rzeki spławnej powyżej 10 kilometrów, należy stosować zniżkę w wysokości 10% od powyższych cen.

Powiaty według klas wartości grupują się w sposób następujący:

Klasa I: powiaty: Błoński, Ciechanowski, Gostyniński, Grójecki, Kutnowski, Łowicki, Mińsko-Mazowiecki, Nieszawski, Płoński, Płocki, Warszawski, Włocławski, Skierniewicki, Sochaczewski i Rawski.

Klasa II: powiaty: Lipnowski, Makowski, Mławski, Pułtuski, Przasnyski, Radzymiński, Rypiński i Sierpski.

Warszawa, dnia 23 czerwca 1922 r.
Nr. R. W. 1059/L./8.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

IV.

123.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie paszportów dla wycieczek i osób, jadących na koszt rządowy.

Podaję do wiadomości i urzędowego stosowania.
Warszawa, dn. 26 czerwca 1922 r. L. AD.354/I/67.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Ponikło.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. B. B. 7363
dnia 14 czerwca 1922 r.

Do P. P. Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu w Wilnie, Komisarzy Rządu w Warszawie i Cieszynie, Do Departamentu V-go Min. Spr. Wewn. w Poznaniu.

Niniejszem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca zarządzić, aby urzędy paszportowe w wypadkach zgłoszenia się po paszporty zagraniczne osób wyjeżdżających zagranicę na koszt rządowy oraz uczestników:

a) drużyn sportowych wyjeżdżających zagranicę celem przyjęcia udziału w zapasach,

b) wycieczek zagranicę urządzonych przez poszczególne zakłady naukowe, bądź też instytucje społeczne w celach naukowych i krajoznawczych.

1) pobierały opłaty ulgowe w wysokości 2000 marek od paszportu, (jak za wizę na wyjazd).

2) wystawiały poszporty w terminie jaknajkrótszym.

W wypadkach zasługujących na specjalne uwzględnienie, uczestnikom wycieczek mogą być wydane bezpłatne paszporty na podstawie decyzji Urzędów administracyjnych II-ej instancji.

Minister:
w z. *(—) Dunikowski.*

124.

Okólnik do PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców.

Poniższe podaję do wiadomości i urzędowego zastosowania się.

Warszawa, dn. 10 czerwca 1922 r. L. AD. 4925/I/1.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Ponikło.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. B .B. 12544
dnia 27 maja 1922 r.

Okólnik (Nr 85). Do PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Komisarza Rządu w Cieszynie.

Ponieważ w ostatnich czasach coraz częściej zachodzą wypadki, że władze administracyjne I i II instancji załatwiają merytorycznie sprawy zezwoleń na przyjazd do Polski cudzoziemców, przeto polecam Panu zarządzić, by podwładne Panu organa stosowały się ściśle do następujących prawideł:

1) Do zakresu działania władz administracyjnych II i I instancji w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców należy jedynie korespondencja wyłącznie o charakterze informacyjnym, a więc tylko wówczas, kiedy trzeba zebrać referencje, na które petent powołuje się, ustalić, czy dane kwestjonarjusza petenta, motywy jego zamierzonej podróży i cel odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy, poinformować, jaką się cieszy opinją, czy znany jest w miejscowości, dokąd się udaje i t. p.

2) Korespondencja informacyjna może być prowadzona zarówno na skutek zapytań w tej mierze poszczególnych placówek zagranicznych oraz zabiegów osób prywatnych, znajdujących się, czy to wewnątrz Polski, czy też poza jej granicami. Niezależnie jednak od tego, na skutek czyich kroków została rozpoczęta, wyniki przeprowadzonych dochodzeń winny być zawsze skierowywane bezpośrednio do tych placówek zagranicznych, gdzie ubiegający się o pozwolenie na wjazd do Polski cudzoziemiec musi się zgłosić, aby otrzymać wizę na wjazd do Polski, ponieważ merytoryczne załatwianie tych spraw leży w kompetencji Min. Spraw Zagranicznych i podległych mu placówek polskich zagraniczych.

3) Powyższy tryb postępowania nie może mieć zastosowania w wypadkach, kiedy idzie o przyjazd do Polski obywateli rosyjskich i ukraińskich oraz osób, które będąc przed wojną poddanemi b. imperjum rosyjskiego, obecnie reklamują swą przynależność państwową do Polski, w tych bowiem razach niezależnie od tego na skutek czyich kroków została wszczęta korespondencja o charakterze informacyjnym, wyniki jej winny być zawsze w drodze urzędowej skierowywane do Min. Spraw Wewntęrznych, które zastrzegło sobie w tej mierze głos decydujący, nigdy zaś ani do Min. Spr. Zagr., ani do placówek zagranicznych, ani wreszcie do osób prywatnych.

Minister:
w z. (—) *Dunikowski* w. r.

125.

Okólnik do Wszystkich PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast: Płocka, Włocławka i Żyrardowa w sprawie opłat miejskich od paszportów zagranicznych.

Podając poniższe do wiadomości, polecam PP. Przewodniczącym zakomunikować treść tegoż Magistratom miast niewydzielonych.

Warszawa, dnia 21 czerwca 1921 r.
L. S. M. 1307/IV/1.

Za Wojewodę:
(—) *Tworzydło.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, d. 29 maja 1922 r.
L. dz. S. M 2929

Do Pana Wojewody w Warszawie.

Na zasadzie uchwały Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dn. 27/XI . 9/XII 1863 r. i Postanowienia Komitetu Urz. w Kr. Pol. z dn. 6/II 1868 r. oraz art. 2-go w przedmiocie skarbowości gmin miejskich z dn. 7/II 1919 r. (Dz. Praw Nr. 14 z 1919 r. poz. 150), miasta uprawnione są do poboru opłat po rb. 5 = 10 mk. 80 fen. od paszportów zagranicznych, wydawanych przez władzę, posiadające siedzibę swoją w danem mieście.

Z uwagi na dewaluację pieniądza, Minisetrstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu uważa za możliwe pobieranie przez urzędy administracyjne I-ej instancji opłat miejskich od paszportów zagranicznych do wysokości 300 mk. na rzecz miast, będących siedzibą tych urzędów.

Celem ustanowienia takich opłat Rady Miejskie wymienionych miast winny powziąć odpowiednie uchwały i przedstawić je do zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Za Ministra:
(—) *J. Bek,*
Dyrektor Departamentu.

126.

Okólnik do PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie udzielania zezwoleń przewozowych.

Poniższe podaję do ścisłego zastosowania się.

Warszawa, dnia 20 czerwca 1922 r.
L. A. D. 372/II/13.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Bigo.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, d. 9 czerwca 1922 r.
Nr. S. A. 641

Okólnik Nr. 87 do PP. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu w Cieszynie.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wpłynęło pismo od Pana Nadzwyczajnego Komisarza do

zwalczania drożyzny, stwierdzające, że niektóre władze administracyjne I-ej i II-ej instancji udzielają zezwoleń na wywóz środków żywności (na drogę) w drobnych ilościach poza granice Państwa.

Udzielanie odnośnych zezwoleń przekracza kompetencję władz administracyjnych, gdyż w myśl obowiązujących przepisów do wydawania tego rodzaju zezwoleń upoważniony jest wyłącznie Urząd Przywozu i Wywozu. Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że wydawanie tych pozwoleń przez władze administracyjne wprowadza w błąd podróżnych i naraża ich na zatargi z granicznemi urzędami celnemi.

W myśl wyżej powiedzianego, Ministerstwo poleca Panu wydać zarządzenie, zakazujące urzędom wojewódzkim i starościńskim wydawania zezwoleń na wywóz za granice Państwa artykułów żywnościowych, bez względu na ich rodzaj i ilość.

Za Ministra:
(—) *Dunikowski.*
Podsekretarz Stanu.

127.

Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zakresu działania Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny.

Poniższe podaję do wiadomości.
Warszawa, dnia 20 czerwca 1922 r.
L. Ad. 4372/II/9.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Bigo.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, d. 23 maja 1922 r.
Nr. S. A. 494

Okólnik Nr. 81 do PP. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie i Cieszynie oraz Delegata Rządu w Wilnie.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia r. b. powzięła uchwałę, że Nadzwyczajny Komisarz dla zwalczania drożyzny ma prawo zwracać się bezpośrednio do urzędów wojewódzkich, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz do del. Rządu w Wilnie.

Podając o powyższem do wiadomości p. Wojewody(Komisarza Rządu i t. d.) Ministerstwo komunikuje, że wszystkie podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych urzędy winny okazywać Nadzw. Komisarzowi wszelką pomoc i współdziałanie w sprawach, wchodzących w zakres Jego działania.

Za Ministra:
(—) *Dunikowski* w. r.
Podsekretarz Stanu.

128.

Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie składu osobowego pow. Komisji do badania cen i zysków.

Poniższe podaję do wiadomości i stosowania się do wskazówek Gł. Urzędu walki z lichwą i spekulacją.

Warszawa, dnia 17 czerwca 1922 r.
L. A. D. 4372/II/11.

Za Wojewodę:
w z. (—) *Manteuffel.*

Do Pana Naczelnika Głównego Urzędu Walki z Lichwą w Warszawie.

Doszło do mojej wiadomości, że w niektórych Komisjach do badania cen członkami tych Komisji są zainteresowani w danej gałęzi przemysłowej przedsiębiorcy, którzy mając przeważający wpływ na ustalanie cen, ceny te bez uzasadnienia niepomiernie podnoszą.

W szczególności miało to miejsce we Lwowie, gdzie podniesiono cenę chleba o 30%.

Proszę zatem Pana Naczelnika o wydanie stosownych zarządzeń, aby poddać szczegółowemu zbadaniu i ewentualnej rewizji skład tych Komisji i spowodować odpowiednie zmiany jej członków.

Warszawa, dnia 26 maja 1922 r.
L. 279/22.

Nadzwyczajny Komisarz do zwalczania drożyzny
(—) *Michalski.*

Do Pana Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny.

Odpis tamt. pisma z dn. 26/V 1922 r. L. 279/22 udzieliłem wszystkim Wojewódzkim i miejskim Komisjom dla badania cen z prośbą o udzielenie go Komisjom Powiatowym z odpowiedniem pouczeniem

Zło, stwierdzone w rzeczonem piśmie, zauważył już dawno Urząd Główny i używał swego wpływu w tym kierunku, aby skład Komisji stale się poprawiał. Dzieje się też to stale równolegle z widoczną stałą poprawą funkcjonowania Komisji. Wykluczenie sfer interesowanych w podwyżce cen jest jednak zasadniczo niemożliwe. Rozp. Rady Min. z dnia 14 X 1921 r. wychodzi właśnie z zasady przedstawicielstwa interesów produkcji handlu i konsumpcji i nie to jest złem, że produkcja i handel mają tam swych przedstawicieli, ale raczej, że przedstawiciele konsumpcji nie spełnaiją należycie swoich obowiązków wobec społeczeństwa. Na 12 członków Komisji — jeden, a mianowicie przewodniczący, jest urzędnikiem, z reszty jedenastu należy sześć miejsc do przedstawicieli konsumpcji.

Wybierają ich miasta, związki i kooperatywy i wybierają bardzo często zupełnie fałszywie. Delegaci miast, mający być obrońcami konsumpcji, są zbyt często wybierani ze sfer produkcji lub handlu, a i kooperatywy nasze tylko w mniejszości swej zasługują na tę nazwę, będąc w istocie maskowanemi przedsiębiorstwami czysto handlowemi. Tą drogą dzieje się, że przewaga zagwarantowana konsumpcji

w rozp. R. M. z dn. 14/X 1921 r., w przeważnej ilości wypadków nie istnieje. Do tego przyczynia się także obserwowana często opieszałość, a nieraz i nieznajomość rzeczy lub zależność przedstawicieli tej grupy ludności.

Usunięcie tych niedogodności leży wyłącznie w rękach przewodniczących, którzy powinni czuwać nad tem, aby intencja rozporządzenia i ustawy nie zostały wypaczone. Powinni więc w szczególności nie przyjmować takich przedstawicieli miast, związków i kooperatyw, których interes widzocznie nie idzie po linji interesów spożywców, a opieszałość zwalczać posiadanemi środkami.

Prokurator Sądu Najwyższego
i Naczelnik Głównego Urzędu Walki z Lichwą:
(—) *Płaś* m. p.

129.

Okólnik do PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie dozoru prasowego nad czasopismami.

Poniższe przesyłam do wiadomości w ślad tut. pisma okólnego z dnia 23/III r. b. L. AD. 3064/I/2 z poleceniem niezwłocznego porozumienia się z właściwemi urzędami prokuratorskiemi co do sposobu współpracy w wykonywaniu nadzoru nad prasą oraz nakładania aresztu na druki lub czasopisma.

Jednocześnie przypominam, iż o każdem nałożeniu aresztu winien być niezwłocznie zawiadomiony Urząd Wojewódzki, odpis zaś doniesienia przesłany bezpośrednio Min. S. Wewn. (Wydział B. C.).

Warszawa, dnia 13 czerwca 1922 r.
L. A. D. 3064/I/2.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, d. 30 maja 1922 r.
Nr. B. C. 3161.

Do PP. Wojewodów (z wyjątkiem małopolskich) oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Dotychczasowa praktyka władz administracyjnych z zakresu dozoru prasowego nad czasopismami dostarczanemi do urzędów zgodnie z art. 5 dekretu z dn. 7/II 1919 roku w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych, stwierdza konieczność zapoczątkowania ścisłej współpracy władz administracyjnych z wadzami prokuratorskiemi. Współpraca taka jest niezbędna, tembardziej, że dozór nad prasą, do którego są powołane władze administracyjne, winien być wykonywany sprawnie, represje zaś względem czasopism winny być stosowane w wypadkach istotnej potrzeby, co może być zagwarantowane najlepiej przy stałym kotakcie władz administracyjnych z prokuratorskimi.

Podzielając powyższy punkt widzenia na sprawę organizacji dozoru prasowego nad czasopismami, p. Minister Sprawiedliwości wydał do pp. Prokuratorów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Ziem Wschodnich okólnik, ustalający w następujący sposób współpracę władz prokuratorskich z władzami administracyjnemi. W Warszawie i Łodzi władze prokuratorskie delegują po jednym podprokuratorze do stałej współpracy z władzą administracyjną w przeglądaniu prasy, tak w godzinach rannych, jak i popołudniowych. Praca ta zaczynać się będzie niezwłocznie po dostarczeniu egzemplarzy obowiązkowych, aby ewentualne zarządzenia, dotyczące aresztu pisma, mogły być natychmiast wydane i przez władzę policyjną wykonane. Kwestje szczegółowe, odnoszące się do sprawy sámej współpracy przedstawiciela urzędu prokuratorskiego i władz administracyjnych, będą złaatwiane w drodze bezpośredniego porozumienia się władz zainteresowanych.

Niewątpliwie część prasy musi być przejrzana przez podprokuratora, pozostałe zaś pisma przez funkcjonarjuszów władzy administracyjnej, którzy porozumiewać się będą z podprokuratorem, co do treści artykułów, budzących wątpliwość.

W innych miastach b. zaboru rosyjskiego wspólne przeglądanie prasy przez prokuratora i władzę administracyjne na razie nie jest konieczne.

Urzędy prokuratorskie, mające siedzibę za Warszawą i Łodzią, otrzymały polecenie umożliwienia władzy administracyjnej porozumiewania się w każdej porze z urzędem prokuratorskim w kwestji obłożenia pisma aresztem. W tym celu urzędy prokuratorskie omówią z władzami administracyjnemi szczegóły postępowania i wskażą w miarę potrzeby adresy domowe członków prokuratury, którzy z władzą administracyjną będą współdziałali.

Ustalając, po porozumieniu się z p. Ministrem Sprawiedliwości, powyższy system współpracy władz administracyjnych z władzami prokuratorskiemi w dziedzinie dozoru prasowego nad czasopismami, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że areszt pisma można i należy tylko wówczas zarządzić, gdy w treści druku mieszczą się znamiona przestępstwa lub zachodzi pogwałcenie przepisów art. 3, 8 i 12 dekretu w przedmiocie tymcz. przep. prasowych, inne względy decydować nie mogą, najmniej zaś kierunek polityczny czasopisma.

Minister:
(—) *Ant. Kamieński* w. r.

130.

Okólnik do Wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie prywatnych żydowskich bóżnic i domów modlitwy (okólnik uzupełniający do okólnika Nr. 12 D. W. z dn. 8 listopada 1920 r.

Poniższe podaję do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, dnia 19 czerwca 1922 r.
L. A. D. 5105/V/6.

Za Ministra:
(—) *Manteuffel.*

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Warszawa, d. 29 maja 1922 r.
L. 4694

Do Pana Wojewody w Warszawie.

W związku z ust. 1-szym § 3-go okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 12/D. W. z dn. 8 listopada 1920 r. Nr. 6044/1619, dotyczącego prywatnych żydowskich bóżnic i domów modlitwy, Ministerstwo otrzymuje liczne zapytania, jak należy postępować w wypadkach, gdy osoby, utrzymujące bóżnice i modlitewnie nie mogą przedłożyć władzom zezwoleń b. władz rosyjskich lub okupacyjnych, jakkolwiek mogą w inny sposób udowodnić, że ich bóżnice i modlitewnie istniały już za czasów rosyjskich i okupacyjnych.

Zważywszy, iż jak to doświadczenie wykazało fakty takie zachodzą i w odniesieniu do bóżnic i modlitewni, istniejących już od lat kilkudziesięciu (w pewnym wypadku nawet lat 100), że zezwolenia wydawane w swoim czasie na utrzymanie tych instytucji nie wymagały perjodycznego odnawiania, łatwo więc z biegiem czasu, przez przechodzenie z rąk do rąk, wskutek wypadków wojennych lub innych okoliczności ginęły, że wspomniany wyżej okólnik Ministerstwa bynajmniej nie zmierzał do zamykania bóżnic i modlitewni, które już istniały w chwili wydania okólnika, lecz jedynie do zapobieżenia zakładania nowych modlitewni bez istotnej potrzeby i zmniejszeniu w następstwie liczby lokali mieszkalnych. Ministerstwo wyjaśnia, iż prywatne bóżnice i domy modlitwy, których istnienie już za czasów rosyjskich lub b. okupacji może być udowodnione i bez przedkładania pisemnych zezwoleń dawnych władz, a więc przez zbadanie świadków, księgi meldunkowe, zaświadczenia miejscowych władz (Magistratów, urzędów gminnych lub t. p.), zarządów gmin wyznaniowych żydowskich i t. d., nie mogą być zamykane, wyjąwszy wypadki, gdy tego wymagają ważne względy sanitarne lub bezpieczeństwa ogniowego i gdy utrzymujący dom modlitwy, na żądanie władz, względom tym zadośćuczynić nie chce lub nie może.

Za Ministra:
(—) *Piekarski*,
Dyrektor Departamentu Wyznań.

VI.

131.

Komunikat do PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie wyjaśnienia o urlopach rolnych.

Poniższe udzielam do wiadomości.

Warszawa, 22 czerwca 1922 r.
L. A. D. 4355/III/1.

Ministerstwo Spraw Wojskowych

Departament X
L. 1288

Na skutek niejdnokrotnych zapytań i próśb o udzielenie urlopów rolnych skierowanych do M. S. Wojsk. wyjaśniam:

Armja wobec dobiegającej końca demobilizacji na stopie pokojowej składać się będzie z dwóch roczników poborowych, które zaledwie mogą wypełnić ustalony stan kontyngensu pokojowego szeregowych. Postawienie wyszkolenia szeregowych Armji na należytym poziomie wymagą jednak w granicach możliwości wypełnienia stanów etatowych formacji poszczególnych rodzajów służby wojskowej. W roku 1922 napotyka dążenie to na trudności, gdyż znaczny odsetek mężczyzn rocznika poborowego 1901, jako pospolitacy służył już podczas ubiegłej wojny w wojsku stałem i w myśl rozkazu Ministra Spraw Wojskowych Dep. X licz. 3504/Pob. z dn. 10.III b. r. pewna ilość dni służby zostaje im zaliczona, wobec czego wcześniej zostaną zwolnieni do rezerwy.

Z pośród szeregowych rocznika poborowego 1900 również pewna ilość będzie zwolniona do rezerwy zwłaszcza, że ustawowo przewidziany okres dwuletniej służby w szeregach tego rocznika poborowego upływa w 1922 roku i oni zatrzymani zostali nadal w wojsku stałem na podstawie art. 16 Tymcz. Ustawy.

Pozatem bywają udzielane ulgi z art. 61 T. U. z której korzysta przedewszystkiem ludność wiejska.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wojskowych nie przewiduje masowego udzielania urlopów rolnych szeregowym roczn. pob. 1900 w bieżącym roku, pozostawia jednak swobodę działania poszczególnym Dowódcom Okręgów Korpusu urlopowania na przeciąg 2-ch do 3-ch tygodni w wypadkach wyjątkowych niektórych szeregowych wyżej wymienionego rocznika z tem, iż ilość urlopowanych w danym okresie czasu nie może przekraczać 5% stanu wyżywienia.

Kierownik Ministerstwa Spr. Wojskowych:
(—) *Sosnkowski.*
generał-porucznik.

123.

Komunikat do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie prolongaty koncesji alkoholowych z roku 1921 do końca bieżącego roku.

Zgodnie z pismem Izby Skarbowej w Warszawie (Wydział Akcyzy i Monopolów Państwowych) z dnia 3/VI 22 r. 21473/22 zawiadamiam, że Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 26 maja r. b. L. 5686 na wniosek Izby Skarbowej poleciło ze względu na interesy handlu i interesy koncesjonarjuszów — wydać koncesje do końca bieżącego roku tym wszystkim osobom, które posiadały w roku ubiegłym pozwolenia na sprzedaż lub wyszynk trunków alkoholowych, a nie były karane za przekroczenia akcyzowe.

Powyższe zarządzenie Ministerstwa Skarbu ma swe uzasadnienie w ustawie z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ust. z dnia 23 kwietnia 20 r. w ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. Ust. Nr. 12/22, poz. 104) na podstawie której nawet w wypadkach cofnięcia koncesji należałoby wyznaczyć termin likwidacyjny do dnia 1 stycznia 1923 r.

W związku z powyższem te wszelkie zmiany, jakie zamierzone były przez Komisje Pow. do walki z alkoholizmem odnośnie do rozmieszczenia punktów sprzedaży alkoholu na rok 1922 i dotąd niewykonane

są przez władze Skarbowe, będą mogły ewentualnie wejść w życie dopiero po 1 stycznia 1923 r., o ile naturalnie będące obecnie w opracowaniu nowe rozporządzenie wykonawcze do zmienionej ustawy z dnia 23/IV 20 r. (Dz. Ust. Nr. 35/22, poz. 299) nie postanowi inaczej.

Warszawa, dnia 30 czerwca 1922 r.

L. A. D. 115/II/311.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel.*

133.

PROTOKÓŁ Nr. 7

posiedzenia komisji do badania cen i zysków przy Województwie Warszawskiem, odbytego w dniu 10 czerwca 1922 r. godz. 11 przed poł. w lokalu Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

Obecni: Przewodniczący: w zastępstwie Wojewody Naczelnik Wyd. Adm. Ignacy Manteuffel.

Członkowie: Morysiński Tadeusz (Zw. Ziemian), Modrowski Andrzej (drobny przemysł), Szymański Józef (drobny handel).

Protokółuje: Tadeusz Bigo.

Nieobecni (nie usprawiedliwili nieobecności):

pos. Orzechowski Józef, Godlewski Franciszek, Jakubowski Wacław, Marczyński Jan.

Zaproponowany przez Przewodniczącego porządek obrad:

I. Odczytanie protokółu poprzedniego posiedzenia.

II. Akcja Rządu w zakresie walki z drożyzną.

III. Rozpatrzenie protokółów Komisji pow. do b. c. i z.

IV. Wnioski.

został jednogłośnie przyjęty.

Uchwały Komisji.

I. Protokół poprzedniego posiedzenia przyjęto bez zmian, przyczem Przewodniczący wyjaśnił, że wykonanie uchwał Komisji z 10. V. r. b. nastąpi w bieżącym miesiącu.

II. Przewodniczący odczytuje okólnik Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny Nr. 267 z 20. V. r. b., ilustrującego działalność Rządu w tym zakresie, t. j. tak wydane już zarządzenia, jak i wytyczne działania na przyszość.

Komisja uznaje słuszność poglądu, że bez poparcia samego społeczeństwa akcja Rządu będzie skazana na niepowodzenie i uważając, że propaganda odpowiednia może być bardzo pomocna, prosi p. Morysińskiego o wskazanie osób, któreby mogły na terenie Województwa prowadzić propagandę w prasie prowincjonalnej.

Jednocześnie Przewodniczący komunikuje, że na zjeździe starostów, który się odbył w dn. 8 i 9 b. m., sprawy poruszone w okólniku były przedmiotem debaty, w czasie której skonstatowano, że w niektórych powiatach, (jak np. w Łowiczu, daje się zauważyć większe zainteresowanie społeczeństwa walką z drożyzną, a w szczególności pracami Komisji pow. do b. c. i z.

III. Sprawozdania Powiatowych Komisji z maja r. b. przyjęto do wiadomości oraz uchwalono:

1) Rezolucję pow. Komisji w Skierniewicach, wskazującą na żyro banków prywatnych, wymagane przez Min. Skarbu przy udzielaniu kredytu instytucjom społ., jako na jeden z czynników drożyzny — przedstawić Min. Skarbu w odpowiednio umotywowanym wnioskiem.

2) Uchwałę Komisji w Sierpcu w przedmiocie wprowadzenia przymusu sprzedawania artykułów żywnościowych jedynie według wag i miar ustawowo przepisanych, odstąpić Wydziałowi Administr. celem wydania zarządzeń wzgl. wyjaśnień.

3) Na wniosek komisji we Włocławku o zobowiązanie młynów do bezpośredniej sprzedaży pewnego kontygentu mąki piekarzom miejscowym z pominięciem pośredników odpowiedzieć, że wobec ustawy wprowadzającej wolny handel wprowadzenie takiego przymusu jest niemożliwe. Zaleca się natomiast, aby pow. Komisje ujęły inicjatywę, występując w roli medjatora między piekarzami, a młynarzami i użyły swego autorytetu moralnego celem skłonienia stron obu do bezpośrednich tranzakcji.

4) Komisji w Grodzisku wyjaśnić w związku z jej uchwałą z 2 VI. r. b. w sprawie pociągania do odpowiedzialności karnej za przekraczanie cen wytycznych, że Komisja może w każdym wypadku przekroczenia cen pociągać do odpowiedzialności karnosądowej, a rzeczą sądu jest rozstrzygnięcie, czy w danym wypadku pobranie wyższej ceny niż wytyczna jest lichwą.

5) Uznając zasadniczo słuszność wniosków, wezwać do skonkretyzowania i umotywowania a) Komisję w Płońsku wniosku w sprawie ulgowej taryfy kolejowej dla przewozu artykułów żywnościowych z województw wschodnich,

b) komisję w Grodzisku wniosku w sprawie ulgowej taryfy na przewóz materjałów opałowych i budowlanych,

c) komisję w Ciechanowie wniosku w sprawie sprowadzania z zagranicy mięsa mrożonego.

6) Następujące uchwały Komisji w Łowiczu, jako bardzo celowe podać do wiadomości wszystkich Komisji pow.

a) wezwać do powszechnego ograniczenia konsumpcji w drodze obywatelskich nakazów,

b) Przy Magistratach utworzyć związki cechów i konsumentów dla skupu masowego towarów i rozdziału według kapitału deklarowanego,

c) Zwrócić się do sądów i komisji, aby uwzględniały przy badaniu dowodów w sprawach o przekroczenie cen wytycznych jedynie rachunki należycie ostemplowane.

Ponadto rozpatrywała Komisja wniosek Wojewódzkiej Komisji do b. c. i z. w Białymstoku w sprawie powołania do życia nowych organów kontroli państw., t. zw. okręgowych i pow. inspektorów targowych, których zadaniem byłoby czuwać, czy przepisy Ustawy o lichwie są przestrzegane. Komisja jednomyślnie wypowiedziała się przeciwko projektowi Komisji w Białymstoku, a to ze względu na postulat oszczędności i redukcji urzędów, jak również na ujemne doświadczenia Urzędu w. z l. i sp. w tym kierunku. Komisja uznaje natomiast za celowe zorganizowanie kontroli przez członków pow. komisji do badania c. i z. i zaleca, aby Komisje powiatowe dokonywały przez swoich członków (nie urzędników)

w asystencji policji kontroli cen na targach i w sklepach. Komisja prosi Przewodniczącego, aby w wydać się mającej instrukcji dla policji uwzględnić i to zalecenie.

IV. Wniosków wolnych nie zgłoszono.

Na tem posiedzenia zamknięto o godz. 2 po poł.

Przewodniczący: (—) *Manteuffel w. r.*

Protokólant: (—) Dr. *Bigo, w. r.*

134.

Ogłoszenie o skradzionych blankietach paszportowych.

Dnia 23 maja 1922 roku przy sprawdzeniu blankietów w Starostwie Drohiczyńskiem ustalono brak 5 (pięciu) blankietów paszportów zagranicznych, a mianowicie; ser. B. szt. 2 Nr. 022336, 022337, i ser. Nr. 1 szt. 3 Nr. 003203, 003207, 003208.

Starosta: (—) *Kułakowski.*

135.

Obwieszczenie o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 26 czerwca 1922 r. L.AD. 5224/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 242 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo ognisk dziecięcych m. Pruszkowa pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 19 czerwa 1922 r. L.AD. 5104/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 259 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Sierzchowie pow. Łowickiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 19 czerwca 1922 r. L.AD. 3115/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 260 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Szymanowie pow. Sochaczewskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 19 czerwca 1922 r. L.AD. 3171/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 261 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Sportowe w Mławie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 19 czerwca 1922 r. L.AD. 3878/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 249 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Dramatyczno-Śpiewacze „Lutnia“ w Radzyminie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 22 czerwca 1922 r. L.AD 2479/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 244, stowarzyszenie pod nazwą: Stow. Chrześcijańskich Właścicieli nieruchomości w Lipnie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 22 czerwca 1922 r. L.AD. 5012/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 246 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Gimnastyczne „Sokół“ we Włocławku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 22 czerwca 1922 r. L.AD. 4885/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 240 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Strzałkowie pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 22 czerwca 1922 r. L.AD. 3043/I zostało wciągnięte do rejstru stowarzyszeń i związków Nr. 241 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Letnicze w Milanówku pow. Błońskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 22 czerwca 1922 r. L.AD. 4670/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 243 stowarzyszenie pod nazwą: Stow. Panien Katolickich im. Królowej Jadwigi w Pułtusku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 22 czerwca 1922 r. L.AD. 3667/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 245 stowarzyszenie pod nazwą: Lutnia w Rawie Mazowieckiej.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 22 czerwca 1922 r. L.AD. 4892/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 230 stowarzyszenie pod nazwą: „Uniwersytet Ludowy w Skierniewicach“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 27 czerwca 1922 r. L.AD. 5266/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 247 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Rolnicze Okręgowe Kujawskie we Włocławku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 28 czerwca 1922 r. Ł.AD. 4527/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 248 stowarzyszenie pod nazwą: S-two Kulturalne młodzieży żydowskiej w Falenicy pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 1 lipca 1922 r. L.AD. 5278/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 250 stowarzyszenie pod nazwą: Związek lokatorów m. Osięciny p. t. Nieszawskiego.

OGŁOSZENIA.

Józef Brudnicki, Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku ogłasza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób, a mianowicie:

1) po Józefie Pietrzakowej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Grąbiec-Wielki, pow. Sierpskiego;

2) po Marjannie Mieszkowskiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Żółtowo-Wielkie B, pow. Sierpskiego;

3) po Leokadji Brudnickiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Żórawino-Wielkie, pow. Sierpskiego;

4) po Stanisławie Żbikowskim, wierzycielu prawa zastawu dóbr ziemskich Zielonki-Poduchowne, pow. Ciechanowskiego, oraz wierzycielu sumy 22.000 rubli i ewikcji 3.000 rubli, zabezpieczonych na tychże dobrach w dziale IV pod Nr.Nr. 1 i 2.

Termin do zamknięcia powyższych spadków został wyznaczony na dzień 4 lutego 1923 r. i w tym dniu osoby zainteresowane winny się stawić do kancelarji tegoż Notarjusza Brudnickiego, w celu ujawnienia swych praw do spadku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku na pow. Płoński Jan Klimkiewicz w Płońsku, ul. Pułtuska Nr. 17, obwieszcza, że w dniu 14 października 1922 r. o godz. 10 zrana odbędzie się na żądanie Władysława Chylińskiego w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Płocku sprzedaż w drodze działów przez publiczną licytację osady rolnej w osadzie i gminie Sochocin pow. Płońskiego pod Nr. 13 tabeli zapisanej i należącej do sukcesorów po zmarł. Wojciechu i Zuzannie Korduli małż. Chylińskich, Władysława Chylińskiego i Maksymiljana Bocha.

Osada powyższa składa się z dwóch morgów ziemi w trzech działkach i placu z zabudowaniami, t. j. domem drewnianym mieszkalnym i trzema drewnianemi, chlewkami, w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się, hipoteki urzędowej nie posiada i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług opisu komornika z dnia 29 września 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 100.000.—, lecz zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw. może być sprzedana niżej oszacowania.

Zamierzający przystąpić do licytacji winien złożyć wadjum Mk. 10.000.—, oraz papiery o przynależności do Państwa Polskiego i że mają prawo nabywać grunta włościańskie.

Akta sprawy licytacyjnej mogą być przeglądane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Płocku w godzinach urzędowych.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Mendla, vel Mordki-Mendla Mokotowa, w dniu 17 października 1922 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 5381, położonej przy ulicy Staszyca Nr. 13 (dawniej Nowowolskiej), należącej do Józefa vel Joska-Majera Tytelmana, Mendla, vel Mordki-Mendla Mokotowa i Jankla-Majera Kajtmana, składającej się z placu ogólnej przestrzeni 2004 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 4-piętrowego, oficyny murowanej parterowej, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 2 czerwca 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę rubli 70.500 i Marek 521.250, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 10,000,000.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 1,000,000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Stefanji vel Szejwy Szereszewskiej, w dniu 17 Października 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 1816, położonej przy ulicy Franciszkańskiej Nr. 28, należącej do Chaskla Wildera, Szmula Wildera, Chai-Gitli Hufnagel i Szejwy Szereszewskiej, składającej się z placu ogólnej przestrzeni około 6,400 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 3-piętrowego, dwóch oficyn murowanych 3-piętrowych, dwóch oficyn murowanych 1-piętrowych, składu murowanego piętrowego, komórek murowanych, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 3 Lipca 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 168,875 i Marek 290,000, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 15,000,000.

Zamierzający wziąć udział licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 1,500,000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Marguli Kreszow w dniu 17 Października 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 6079, położonej przy ulicy Leszno Nr. 108, należącej do Marguli Kreszow, Leona vel Majera-Lejby Herszfinkla i Wolfa Herszfinkla, składającej się z placu przestrzeni 3099,46 metrów kwadratowych, domu frontowego murowanego 3-piętrowego, sześciu oficyn murowanych: trzech trzypiętrowych i trzch dwupiętrowych, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanyh w opiesie w dniu 28 Marca 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdują się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Marek 464.000 i Rubli 30.326 kop. 15, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 3,073,500.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 307,350.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Karol Widuliński zamieszkały w Łowiczu przy ulicy Podrzecznej pod Nr. 52 ogłasza, że w dniu 15 Lipca 1922 roku od godziny 10-ej rano we wsi Helenów, gm. Lubianków, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: jednej krowy, należącej do Szczepana Owczarka ocenionej na 50.000 mk.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Karol Widuliński zamieszkały w Łowiczu przy ulicy Podrzecznej pod Nr. 52 ogłasza, że w dniu 18 Lipca 1922 roku od godziny 10-ej rano we wsi Bolimów gm. Bolimów odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: Kredensu, należącego Arona Amzela, ocenionego na 14.000 mk.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Karol Widuliński zamieszkały w Łowiczu przy ulicy Podrzecznej pod Nr. 52 ogłasza, że w dniu 11 Lipca 1922 roku od godziny 10-ej rano we wsi Sobota gm. Bielawy, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: kanapy należącej do Fajwla Lewkowicza ocenionej na 15.000 mk.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów, na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 Marca 1922 roku za Nr. 742 w dniu 17 Października 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, warszawskiej Nr. 5829, należącej do Leona-Lejby Herszfinkla, Wolfa Herszfinkla, Marguli Kreszów, a przez hipoteczne zadłużenia do Zyńklejna, znajdującej się w Warszawie, na ziemi dziedzicznej, przy ulicy Stawki Nr. 10, składającej się z placu przestrzeni 1189.78 metrów kwadratowych, domu frontowego murowanego 3-piętrowego, dwóch oficyn murowanych 4-piętrowych, poprzecznej oficyny 4-piętrowej i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami i pożyczką na ogólną sumyę Rb. 31500 i Mk. 222480 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 3 kwietnia 1922 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Marek 1.442.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji marek 144.200.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów, na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 Marca 1922 r. za Nr. 534 w dniu 17 Października 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, warszaskiej Nr. 5849 należącej do Briesemejstra, Trojawskiego, Forkasiewicza i Tittenbrunów znajdującej się w stołecznym mieście Warszawie, na ziemi dziedzicznej, przy ulicy Mokotowskiej Nr. 7 składającej się z placu przestrzeni 193.05 sążni kwadratowych, czyli 2644,43 metr. kwadratowych, domu frontowego murowanego o 4-ch piętrach z murowanymi przybudowaniami 4-piętrowemi, poprzecznej murowanej oficyny 4-piętrowej także z dwoma murowanymi przybudowaniami o 4 piętrach każda i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami i pożyczką Tow. Miejskiego na ogólną sumę Rub. 90.600 i Mk. 3240.000.— i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 28 Marca 1922 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 9.954.000.—.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 995.400.—.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów, na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 Czerwca 1921 r. za Nr. 1415 w dniu 17 Października 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, warszawskiej Nr. 2329/30 B. należącej do Eryzela Perkala, Szymona Rozenberga i Kratków znajdującej się w stołecznym m. Warszawie na ziemi emfiteutycznej w V Komisarjacie Policji Państwowej przy ul. Pawiej Nr. 32 składającej się z placu przestrzeni około 4000 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 3-piętrowego, dwóch oficyn murowanych 2 i 3-piętrowych, poprzecznej oficyny murowanej 3-piętrowej, krowiarni murowanej i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rub. 63.000 i Mk. 1.216.246.—, i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 6 Lipca 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 2.500.000.—, lecz na zasadzie 1182 art. U. P. C. może być sprzedana i niżej szacunku.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Marek 250.000.—.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Bolesława Dydyńskiego w dniu 10 października 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów części nieruchomości ziemskiej „Kolonja Dolasówka", dawniej powiatu Warszawskiego, obecnie do terytorjum m. st. Warszawy włączonej, położonej w Mokotowie, przy ul. Langnerowskiej, należącej do Zofji i Zdzisława nieletnich Dydyńskich, składającej się z placu przestrzeni 154.44 sążni kwadratowych bez żadnych budynków oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 12 czerwca 1922 roku sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 7,440 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 1.100.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 110.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, eż na żądanie Kazimierza Trenerowskiego, w dniu 10 października 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Kolonja Wola Nr. 2", powiatu Warszawskiego, obecnie do terytorjum m. st. Warszawy włączonej położonej na Woli przy ulicy Syreny Nr. 5, należącej do Kazimierza Trenerowskiego i Ryszarda i Haliny nieletnich Małuskich, składającej się z placu przestrzeni 4637½ łokci kwadratowych, oficyny murowanej parterowej, budynku murowanego parterowego, szopy drewnianej oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 10 czerwca 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 2.500.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 250.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Stanisława i Józefa braci Uklejskich w dniu 10 października 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „osada Żbików Nr. 17", pow. Warszawskiego, obecnie do terytorjum m. Pruszkowa włączonej, położonej przy szosie Tworkowskiej, oznaczonej Nr. policyjnym 20, należącej do Stanisława - Pagonino Tozio, Julji Uklejskiej, Stanisława Uklejskiego, Józefa Uklejskiego i Zofji z Uklejskich Gzynkiewiczowej, składającej się z placu ogólnej przestrzeni 199,24 sążni kwadratowych, domu murowanego parterowego z przybudówką murowaną, budynku murowanego parterowego, ogrodu owocowego, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 1 lutego 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Są-

dzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 660 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 90,000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 9,000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Spółki Akcyjnej „Elektrownia Okręgowa w Pruszkowie“ w dniu 10-go października 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów działki grutu, uregulowanej w księdze wieczystej nieruchomości ziemskiej „Willa Waleryn“, pow. Warszawskiego, oznaczonej na planie, dołączonym do zbioru dowodów pomienionej księgi hipotecznej pod Nr 1, literami a, b, c, d, e, f, g, i h, położonej w miejscowości „Żbików“, starostwa Warszawskiego, obecnie włączonej do terytorjum m. Pruszkowa, należącej do Spółki Akcyjnej „Elektrownia Okręgowa w Pruszkowie“ i Anieli Fijałkowskiej, składającej się z placu ogólnej przestrzeni 18.899 łokci kwadratowych, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 15 marca 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Mk. 200.000 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 815,131 fen. 20.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 81,514.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Ludwika Bursiaka, w dniu 17 października 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Kolonja Nowy Sad“, dawniej powiatu Warszawskiego, obecnie do terytorjum m. st. Warszawy włączonej, położonej w Mokotowie, przy ulicy Bukowińskiej Nr. 4, należącej do Adrzeja Bursiaka, Ludwika Bursiaka, Karola Bursiaka i Adama Konarskiego, składającej się z ziemi ogólnej przestrzeni około 56 morgów, w tem 13 morgów ogrodu zawierającego około 200 drzew owocowych, trzech domów murowanych, dwóch parterowych i jednego piętrowego, dwóch budynków murowanych, czterech budynków drewnianych, 8 cieplarni ze szklanemi dachami, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 14 czerwca 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Mk. 20,211 fen. 76 i Rb. 105.151 kop. 31 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 25,000.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 2.500.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Bruchy - Chawy-Rajzli Szychta w dniu 17 października 1922 roku od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 2426, położonej przy ulicy Nowolipie Nr. 30, należącej do Estery - Małki Gineberg, Sury Erlich, Mindli - Syrkus, Naumy Goldberg i Bruchy - Chawy-Rajzli Szychta, składającej się z placu przestrzeni około 675 1/9 kwadratowych sążni, domu frontowego murowanego 4-piętrowego, pięciu oficyn murowanych: jednej 4-piętrowej, trzech 3-piętrowych i jednej 2-piętrowej, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 grudnia 1921 roku sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 82,166 kop. 67 i Marek 99.000 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 6.000.000, lecz zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw. może być sprzedaną niżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 600.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Magistrat m. Płocka podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 10 czerwca r. b. N. S. M. 3225, zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej m. Płocka w sprawie pobrania w r. 1922 podatku od lokali w wysokości 400% zasadniczego komornego za rok 1921.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22. Nr. 18091. 17-VII. 22.